

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Hr. Kofod-Svendsen for en kort bemærkning, og det bliver den sidste i denne runde.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er meget enig i de sidste bemærkninger fra fru Lilli Gyldenkilde, og jeg synes også, det er fint, at der kommer nogle budskaber, nogle meldinger fra oppositionen, når vi skal revidere. Men det, jeg især har lyttet efter – for det tror jeg alligevel er hovedproblemet – er, hvordan vi bliver bedre til at motivere, og her har jeg ikke været imponeret over de budskaber, der er kommet til sommerens arbejde. Jeg er da enig i det, hr. Kaj Poulsen sagde, at der er ikke nok, der har taget imod uddannelsesstilbudet; der har også været nogle praktiske problemer med pladserne, og alt dette skal forbedres. Men det, som jeg mener er hovedproblemet, er motivationen, og det er dér, vi må se, om vi kan blive bedre.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nogle gange undres man utrolig meget over regeringens og arbejdsministerens ufattelige evne til at vende op og ned på begreberne, til at gøre sort til hvidt og omvendt.

Ifølge arbejdsministerens skriftlige fremsættelse af disse forslag om en udskydelse af revisionen er dagpengeforliget stadig væk noget af det mest geniale, der nogen sinde er opfundet. Der er tale om helt nye og perspektivrige støtteordninger for langtidsledige, ja, intet mindre end helt enestående muligheder for at få en fast plads på arbejdsmarkedet.

Hvis det ikke var så sørgeligt, var det faktisk til at dø af grin over. Ministerens særlige form for sort humor bliver endnu mere fantastisk, når han skal forklare, hvorfor dette enestående tilbud alligevel ikke er blevet den succes, det fortjente: det er såmænd oppositionens skyld. Det er oppositionen, der har forkludret det hele. Oppositionspartierne har gået og bildt de arbejdsløse ind, at de nedsatte dagpenge og uddannelsesstilbudene hører sammen. Det gør de slet ikke, siger ministeren, de er bare indført samtidig.

Så kunne man jo tage ministeren på ordet og få bekræftet, at nedsatte dagpenge og uddannelsesstilbud slet ikke behøver at hænge

sammen. Det kunne jo gøres meget enkelt, nemlig ved at fjerne bestemmelserne om de nedsatte dagpenge helt, ikke kun for den ene eller den anden gruppe, men for alle. Det begreb skal simpelt hen helt ud af loven, før vi er overbevist om, at regeringen vil noget godt med sine uddannelsesstilbud.

Der er for hundredtusinde gang ikke noget som helst rimeligt i, at langtidsarbejdsløse skal straffes endnu mere, end de er straffet i forvejen, fordi en eventuel uddannelse ikke fører til beskæftigelse.

Jeg ved, at jeg ikke får ministerens positive tilsagn med hensyn til dette, og det skyldes selvfølgelig, at uddannelsesstilbud og nedsatte dagpenge hænger sammen for de partier, der stod bag dagpengeforringelsen, da den blev gennemført i 1985.

Hr. Estrup sagde det bemærkelsesværdigt ærligt. Han sagde, at det var et valg mellem satser, tid og uddannelse, og at oppositionen i en fastholdelse af satserne ikke vil være med til at vælge uddannelse. Som om det var en automatik, at det skulle være et valg mellem de tre ting!

Ved den måde, det er skruet sammen på, gøres arbejdsløsheden til den enkeltes eget problem. Det er, som om de borgerlig inklusive de Radikale i virkeligheden mener, at hvis man er så dum, at man ikke kan skaffe sig et arbejde efter et eller andet kursus, er det ens eget problem. Det er der altså 50 pct., der ikke kan, og så har man ikke gjort sig fortjent til andet end almisser, der hverken er til at leve eller dø af. Sådan er den kyniske sammenhæng mellem de nedsatte dagpenge og uddannelsesstilbudet.

Men det kan jeg godt forstå at arbejdsministeren ikke har speciel lyst til at skrive i et offentligt tilgængeligt papir.

Alligevel synes jeg, der er god grund til at takke for lovforslaget i dag. Takken skal gå til alle de mennesker, der har haft energi og overskud til at blive ved med at påpege, hvor urimeligt det hele fungerer. Det er de A-kasser, arbejdsløshedsudvalg og fagforeninger, der har samlet dokumentation, aktioneret, skrevet læserbreve og er troppet op herinde for at få os til at forstå de asociale konsekvenser af reglerne, der skal have takken, for uden deres indsats tror jeg ikke at dette forslag om det ekstra jobtilbud var kommet. Det er selvfølgelig godt, at det ekstra jobtilbud er kommet, så der ikke er nogen, der kommer